

การจัดการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้บริบทของศิลปะร่วมสมัยในเมืองฉินหวงเต่า

**Management the Creative Economy under Perspective on
Contemporary Arts in Qinhuangdao City**

หลิว ปิง และ พิชัย สดภิบาล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Liu Bing and Pichai Sodhiban

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ค้นหาและวิเคราะห์บทบาทของวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของเมืองเก่าฉินหวงเต่า ในบริบทของศิลปะร่วมสมัย เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมเมือง และ (2) ศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์อย่างครอบคลุม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของศิลปะร่วมสมัย การศึกษาใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการจัดการศิลปะร่วมสมัยและการวิจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การวิจัยนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์วรรณกรรมและแบบสอบถาม เพื่อหาข้อสรุป จากผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมเมืองและศิลปะร่วมสมัยนั้น ช่วยเพิ่มความครอบคลุมของวิธีการวิจัย และช่วยให้สามารถกำหนดกลยุทธ์การจัดการนิทรรศการ ที่ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการ; เศรษฐกิจสร้างสรรค์; มุมมองเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัย

Abstract

Research objectives were (1) to find and analyze the role of culture, society and economy of the old city of Qinhuangdao in the context of contemporary art, in order to spread the urban culture.(2) Comprehensive strategic management is based on the creative economy of contemporary art. The research methodology used in this paper is a mixed methods study, including quantitative and qualitative research. Aims to contemporary art management and creative economy research areas. The research also need to be analyzed through in-depth interviews, literature analysis and questionnaires to draw conclusions. Research finding explore the combination of urban culture and contemporary art, enrich the coverage of the research methods, and better realize the strategic management of the exhibition.

Keywords: Management; Creative Economy; Perspective on Contemporary Arts

* วันที่รับบทความ : 12 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 22 มิถุนายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 23 มิถุนายน 2567

Received: May 12 2024; Revised: June 22 2024; Accepted: June 23 2024

บทนำ

ตามที่ปัญญาสากลว่าด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมของยูเนสโก (ค.ศ.2001) และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมความหลากหลายในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ค.ศ.2005) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อย่างเฉพาะเจาะจง หลักเกณฑ์สำคัญ 4 ประการของอนุสัญญา ค.ศ. 2005 มีผลกระทบที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมวัฒนธรรม และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมถึงความสัมพันธ์กับระบบนิเวศทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ เนื้อหาของหลักเกณฑ์ที่สามของอนุสัญญานี้ก็คือการไหลของผลิตภัณฑ์ การบริการทางวัฒนธรรม และการไหลของศิลปิน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในเขตเมืองและในท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ นโยบายของ เศรษฐกิจสร้างสรรค์มากขึ้น เมืองฉินหวงเต๋าตั้งอยู่ทางตอนเหนือของจีนบริเวณเขตเศรษฐกิจอ่าวไป่ไห่ ทางตะวันออก ของกำแพงเมืองจีน เขตซานไห่กวน ซึ่งมีรีสอร์ทท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอยู่ในเขตเป่ย์ไต้เหอทางใต้ การท่องเที่ยวของพื้นที่นี้มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.52 เมื่อเทียบเป็นรายปี นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์แก้ว ฉินหวงเต๋าตั้งอยู่ในเมืองเก่าฉินหวงเต๋า อาคารแห่งนี้เป็นอาคารประวัติศาสตร์สไตล์โกธิกที่มีประวัติยาวนานถึง 100 ปี ออกแบบและสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1923 โดยนักออกแบบชาวเบลเยียม อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา อาคารเก่าแก่ ไม่สามารถดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มากขึ้น ที่ผ่านมายูเนสโกและธนาคารโลกร่วมมือกันริเริ่มโครงการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงชีวิตของเมือง ผ่านวัฒนธรรมและศิลปะ รวมถึงการฟื้นฟูเมืองและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้นมีพื้นฐานมาจากการใช้จินตนาการในลักษณะสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับความคิดสร้างสรรค์ นำความคิดสร้างสรรค์มาใช้เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว และกำหนดทิศทางธุรกิจของเศรษฐกิจในภูมิภาค ผ่านกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ “เมือง วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์” นอกจากนี้ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ยังเป็นส่วนสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกทางวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ อีกด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดกลยุทธ์การจัดการและแนวทางที่ครอบคลุม ทั้งเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจสร้างสรรค์เข้ากับวัฒนธรรมในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมรดกทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

รูปที่ 1 พิพิธภัณฑ์แก้วฉางหวงเต่า

ภาพโดย: ภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ (Ma Meng 2023)

รายงานการพัฒนาเศรษฐกิจนิทรรศการของจีนปี 2021 ระบุว่าปี 2021 เป็นปีแรกที่จีนจะดำเนินการตามแผนพัฒนา 5 ปี ฉบับที่ 14 และเป้าหมายระยะยาวสำหรับปี 2035 เศรษฐกิจโดยรวมของจีนมีการฟื้นตัวค่อนข้างดี แม้ว่าเศรษฐกิจงานแสดงสินค้าของจีนจะได้รับผลกระทบจากโรคระบาด แต่อุตสาหกรรมงานแสดงสินค้ายังคงมีบทบาทสำคัญในฐานะกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมนิทรรศการออฟไลน์มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลที่ชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ นิทรรศการพิเศษเหล่านี้ มีประวัติอันยาวนานและมีกรณีศึกษา ของการออกแบบนิทรรศการเหล่านี้อยู่มากมาย อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา การจัดนิทรรศการพิเศษแบบออฟไลน์โดยส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีเดียว และมีงานนิทรรศการเพียงไม่กี่งานที่สามารถสร้างผลกระทบได้หลายด้าน ดังนั้นเพื่อนำประสบการณ์มาใช้จริง จึงจำเป็นต้องอาศัยการออกแบบแบบใหม่ที่ผสมผสานเข้ากับการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งการสร้างการออกแบบการจัดแสดงประสบการณ์และการมีส่วนร่วมเชิงโต้ตอบ ผ่านพหุประสาทสัมผัส จะช่วยให้ผู้ชมได้กลิ่น สัมผัส ได้ยิน มองเห็น และแม้กระทั่งชื่นชมพื้นที่จัดแสดง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาของนิทรรศการผ่านประสบการณ์ ร่วมกับการใช้ความรู้จากทฤษฎี การศึกษาประสบการณ์ของผู้ชม นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยในเชิงลึก เพื่อให้สามารถสร้างผลกระทบในเชิงบวกตามที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อค้นหาและวิเคราะห์บทบาทของวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของพิพิธภัณฑ์แก้ว เมืองเก่าฉินหวงเต่า ในบริบทของศิลปะร่วมสมัย เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมเมือง
2. ศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ อย่างครอบคลุม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของศิลปะร่วมสมัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. เครื่องมือวิจัย

การศึกษาการจัดการนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย กลยุทธ์การจัดการภายใต้บริบทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของเมืองฉินหวงเต่า ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การสำรวจข้อมูลที่มีอยู่ และวิธีอื่นๆ โดยทำการสัมภาษณ์และศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมือง ผู้นำพิพิธภัณฑ์ ผู้เยี่ยมชม และผู้จัดการที่เกี่ยวข้องกับนิทรรศการศิลปะ รวมถึงการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เชื่อถือได้ผ่านการวัดผล โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ได้รับการออกแบบโดยใช้โมดูลประสบการณ์ด้านกลยุทธ์ (strategic experience module) (Schmitt (1999)) รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามผ่านการทำแบบสอบถาม โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต แบบ 5 ระดับ เพื่อระบุทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่เกี่ยวข้อง โดย 1 หมายถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และ 5 หมายถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตารางที่ 1 มาตรวัดของลิเคิร์ตแบบ 5 ระดับ

ระดับความเห็นด้วย	คะแนน	แนวคิดของพารามิเตอร์
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	4.21-5.00 = สูงมาก
เห็นด้วย	4	3.41-4.20 = สูง
ค่อนข้างเห็นด้วย	3	2.61-3.40 = ปานกลาง
ไม่เห็นด้วย	2	1.81-2.60 = ต่ำ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	1.00-1.80 = ต่ำมาก

ที่มา: ข้อมูลจากงานวิจัยนี้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลประเภทข้อความโดยส่วนใหญ่ได้มาจากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับ ผู้ประกอบอาชีพด้านศิลปะ ข้อดีของการสัมภาษณ์คือมีความถูกต้องและได้ข้อมูลที่แท้จริง สามารถทำความเข้าใจ มุมมองที่แท้จริงของผู้ให้สัมภาษณ์ได้อย่างลึกซึ้ง กระบวนการรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ ควรเตรียมการดังต่อไปนี้ คัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยและสัมภาษณ์ การศึกษานี้ได้คัดเลือกผู้ตอบ แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย เพื่อพัฒนาแผนการสัมภาษณ์ และระบุหัวข้อและคำถามในการสัมภาษณ์ จากนั้นใช้คำถามตามกรอบการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์สัมภาษณ์ สถานการณ์ปัจจุบัน

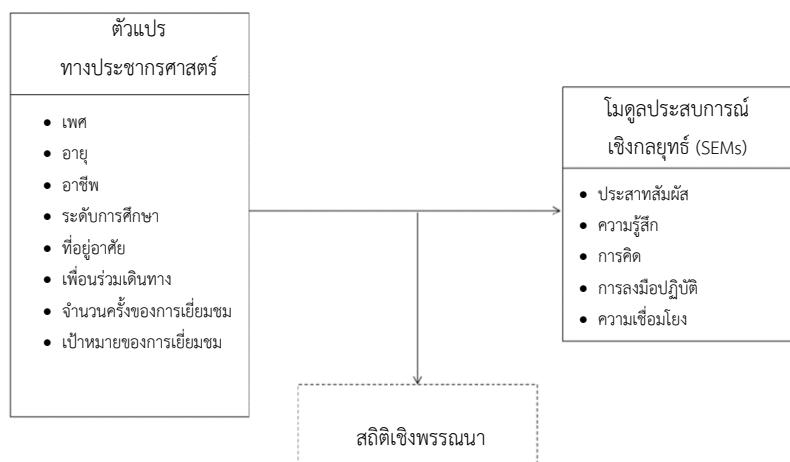
ของนิทรรศการ ศิลปะร่วมสมัย การปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของนิทรรศการ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ผ่านกลยุทธ์การจัดการของนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย

หลังจากการรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสัมภาษณ์ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยวิธีการเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นวิธีการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูล และข้อมูลเชิงลึก ปกติแล้ววิธีการนี้สามารถใช้ได้กับสถานการณ์ที่ต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากในการตีความ สรุปผล และยืนยันผลการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จำเป็นต้องใช้เครื่องมือและวิธีการทางสถิติเฉพาะทางเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำ สามารถสร้างข้อสรุปที่สอดคล้องกัน ความพอใจในนิทรรศการมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณต้องการสัมผัสประสบการณ์ และความรู้สึกที่วามรดกทางวัฒนธรรมของเมืองได้รับการปรับปรุง และยกระดับให้ดียิ่งขึ้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

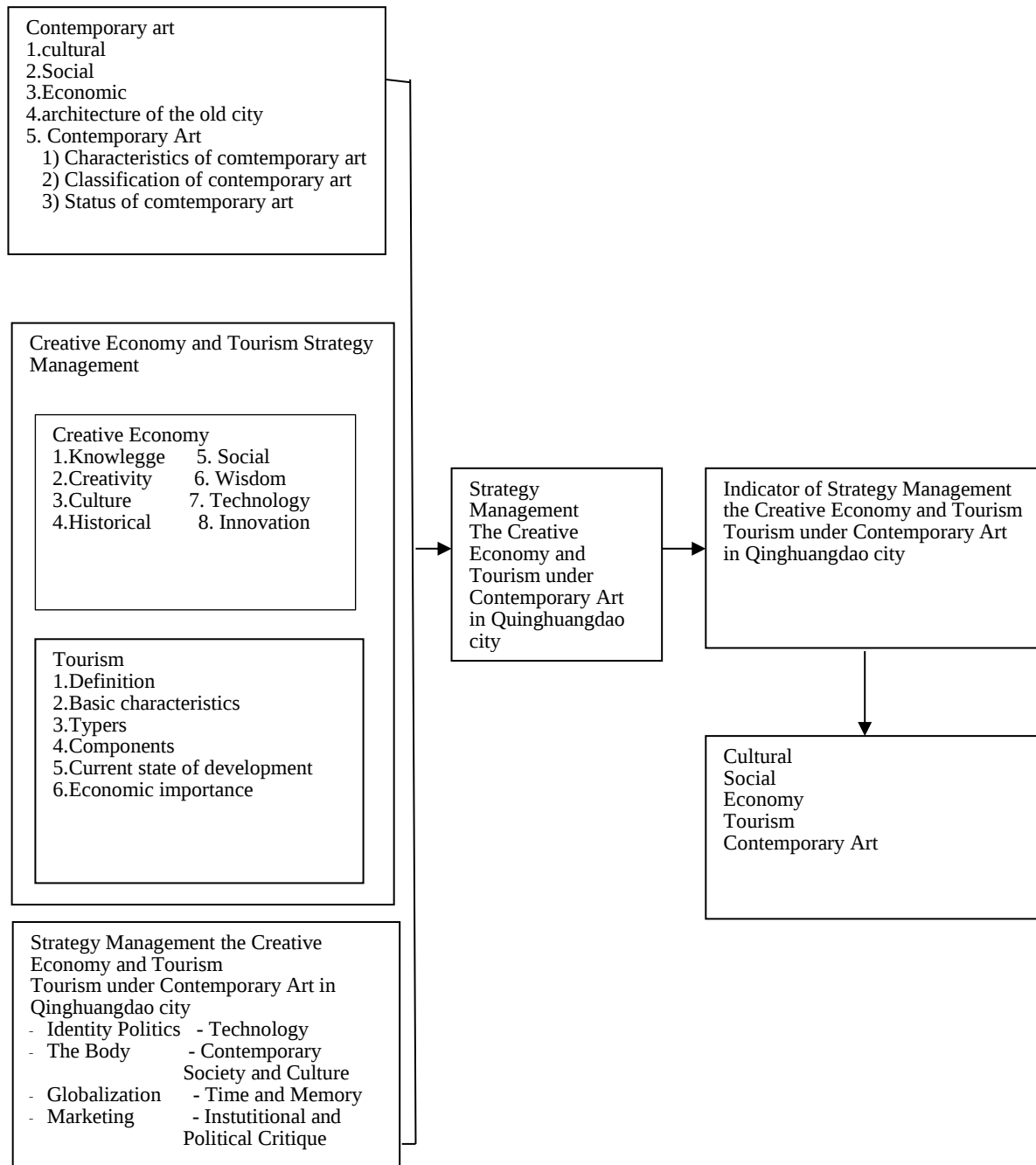
การศึกษานี้ได้ใช้ศิลปะร่วมสมัยของเมืองฉินหวงเต่าเป็นวัตถุวิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจสร้างสรรค์และสถานะของการจัดการศิลปะร่วมสมัยและการวิเคราะห์ดัชนี วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและความบกพร่อง ของการจัดการนิทรรศการศิลปะร่วมสมัยของเมืองฉินหวงเต่า จากการตรวจสอบข้อมูล และวิเคราะห์การพัฒนา จัดการศิลปะร่วมสมัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทำให้ได้คำแนะนำเกี่ยวกับกลไกการพัฒนาที่เกี่ยวข้องรูปแบบกลยุทธ์การจัดการที่สอดคล้องกัน และดัชนีชี้วัดนิทรรศการของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ได้รับการออกแบบโดยใช้โดยใช้โมดูลประสบการณ์เชิงกลยุทธ์ (Schmit (1999)) โดยผลลัพธ์ของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส ประสบการณ์ทางอารมณ์ ประสบการณ์ด้านการคิด ประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยการสุ่มเลือกผู้เยี่ยมชม 200 คน และนำแบบสอบถามมาใช้ในการสำรวจความพึงพอใจ เพื่อขยายรูปแบบการจัดการแบบบูรณาการ ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการบนพื้นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษานี้ทำโดยใช้การสำรวจภาคสนาม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม และกรณีศึกษา เพื่อให้สามารถทำการวิเคราะห์แบบจำลองข้อมูลที่ถูกต้อง

รูปที่ 4 โครงสร้างของแบบสำรวจ ที่มา: Bernd H. Schmitt (1999)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความเป็นมา

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยชาย 127 คน (63.5%) และหญิง 83 คน (41.5%) โดยมีอายุ 20 ปี (56.5%), 42 ปี (21.0%), 28 ปี (14.0%), 40-49, 50-59 ปี (2.0%) และ 4 คนมีอายุมากกว่า 60 ปี (2.0%) ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวอายุต่ำกว่า 30 ปี แสดงให้เห็นว่าลักษณะของพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่า นั้นเป็นสถานที่ดึงดูดคนหนุ่มสาวได้เป็นอย่างดี สำหรับอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็น “นักเรียน” (91 คน, 45.5%), 54 คนระบุว่า “มีงานทำ” (27.0%), 28 คนเป็น “พนักงานอิสระ” (14.0%), 14 คนเป็น “ข้าราชการ” (7.0%), 6 คน เป็น “ผู้เกษียณอายุ” (3.0%) และไม่ระบุอาชีพ 7 คน (3.5%) จากข้อมูลนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบ 50% เป็นนักเรียน ยืนยันว่าผู้เยี่ยมชมโดยส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาว มีระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ “วิทยาลัย” (26 คน, 63.%) รองลงมาคือ “นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” (31 คน, 15.5%), “มัธยมปลาย” (27 คน, 13.5%) และอื่น ๆ อีก 16 คน (8%) แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าเป็นผู้มีความรู้สูง สำหรับถิ่นที่อยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็น “พลเมือง” 134 คน (67.0%), 65 คน (32.5%) และ 1 คน (0.5%), 124 คน (62.0%), 128 คน (14.0%), 20 คน (10.0%), 14 คน (7.0%), 11 คน (5.5%) และ 3 คน (1.5%) ดังนั้น พิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าสามารถดึงดูดผู้คนให้มาเยี่ยมชมนิทรรศการ คนส่วนใหญ่เลือกที่จะมาหาเพื่อน มาพร้อมกับเพื่อน คนรัก หรือสมาชิกในครอบครัว จึงถือได้ว่าพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่ม ในแง่ของจำนวนการเยี่ยมชม พบข้อมูลดังต่อไปนี้ 113 (56.5%), 51 (25.5%), 55.5%) และ 35 (“3” (17.5%) และ 1 (0.5%) ส่งผลให้ผู้เยี่ยมชมต้องการกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้ง บ่งชี้ว่าเนื้อหาของนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย หรือลักษณะทางวัฒนธรรมของนิทรรศการนั้นเพียงพอที่จะดึงดูดให้ผู้คนกลับมาเยี่ยมชมซ้ำได้หลายครั้ง

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

การศึกษานี้ได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปลี่ยนแปลงที่ศึกษา (ได้แก่ ประสพการณ์ ทางประสาทสัมผัส, ทางอารมณ์, ทางด้านการคิด, การลงมือปฏิบัติ ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้อง ประสพการณ์โดยรวม) ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อทำความเข้าใจประสพการณ์ของนักท่องเที่ยว จากการสำรวจพบว่า ผู้เยี่ยมชมให้คะแนน “ประสพการณ์จากการลงมือปฏิบัติ” สูงที่สุด ($M=3.95$, $SD=0.50$) รองลงมาคือ “ประสพการณ์ทางอารมณ์” ($M=3.85$, $SD=0.50$), “ประสพการณ์การที่เกี่ยวข้อง” ($M=3.80$, $SD=0.50$), “ประสพการณ์ทางประสาทสัมผัส” ($M=3.75$, $SD=0.55$) และ “ประสพการณ์การคิด” ($M=3.50$, $M=3.50$, $SD=0.65$) แสดงให้เห็นว่าผู้เยี่ยมชมมีประสพการณ์ที่ดี ในการเยี่ยมชมนิทรรศการพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่า และผู้ชมมีความเต็มใจที่จะกลับมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แห่งนี้อีกครั้ง การที่ประสพการณ์ ด้านการคิดมีคะแนนต่ำที่สุดยังแสดงให้เห็นว่าปฏิสัมพันธ์ในนิทรรศการไม่สามารถทำให้ผู้เยี่ยมชมคิดถึงถึงความสำคัญ ทางวัฒนธรรมและความหมายแฝงของนิทรรศการได้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ประสบการณ์	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	คะแนน เฉลี่ย	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน
ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส	200	2.25	5.00	3.75	0.55
ประสบการณ์ทางอารมณ์	200	2.15	5.00	3.85	0.50
ประสบการณ์ด้านการคิด	200	1.75	5.00	3.50	0.65
ประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติ	200	2.15	5.00	3.95	0.50
ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง	200	1.5	5.00	3.80	0.65

สำหรับคำถามที่มีคะแนนสูงสุด 5 อันดับแรก คือ “4.4 แนะนำให้เพื่อนและครอบครัวเข้าชมนิทรรศการ” ($M=4.20, SD=0.75$), “4.3 นิทรรศการและเวิร์กช็อป ปกติในพิพิธภัณฑ์ทำให้เต็มใจที่จะมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ มากขึ้น” ($M=4.15, SD=0.70$), “1.3 พิพิธภัณฑ์มีข้อมูลและทำงานร่วมกับแหล่งอุตสาหกรรม” ($M=4.10, SD=0.70$), “2.3 ฉันชื่นชอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือองค์ประกอบทางเทคโนโลยีในพิพิธภัณฑ์” ($M=4.10, SD=0.85$), “2.2 องค์ประกอบแบบโต้ตอบและโอกาสในการมีส่วนร่วมคือสิ่งดึงดูดใจฉัน” ($M=4.05, SD=0.75$) จะเห็นได้ว่าคำถามที่นักท่องเที่ยวให้คะแนนสูงโดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ “ประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติ” และ “ประสบการณ์ ทางอารมณ์” กิจกรรมประสบการณ์แบบโต้ตอบนั้นสามารถดึงดูดผู้เยี่ยมชมได้เป็นอย่างดี นิทรรศการ ศิลปะร่วมสมัย ของพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าสามารถดึงดูดผู้เยี่ยมชมผ่านการสร้างประสบการณ์ นิทรรศการที่ดี มีคุณค่าทางศิลปะสูง และยังทำให้ผู้เยี่ยมชมยินดีที่จะแนะนำเพื่อนและเพื่อนฝูงให้มาเยี่ยมชมด้วยกัน คำถามที่ได้รับคะแนนต่ำที่สุดคือ “4.2 จะซื้อผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์” ($M=3.55, SD=0.95$) แสดงให้เห็นว่า จำเป็นต้องมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในพิพิธภัณฑ์ ให้เหมาะสม นอกจากนี้ ผู้เยี่ยมชมยังให้คะแนนต่ำในคำถามที่เกี่ยวข้องกับ “ประสบการณ์ด้านการคิด” ดังนั้นจึงควรปรับปรุงและส่งเสริม พิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าประเด็นนี้ เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์การจัดการ เพิ่มประสบการณ์ ทางวัฒนธรรมของเมืองฉินหวงเต่าให้กับผู้เยี่ยมชม ขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยว และปรับปรุงเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ลำดับที่	รายละเอียดของข้อความคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จัดลำดับ
1.1	สภาพแวดล้อมในห้องนิทรรศการมีบรรยากาศแบบศิลปะร่วมสมัย	3.85	0.75	8
1.2	เนื้อหา การออกแบบ และลักษณะการนำเสนอ	3.80	0.80	9
1.3	พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีลักษณะเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	4.10	0.70	3
1.4	องค์ประกอบศิลปะร่วมสมัยช่วยยกระดับประสบการณ์นิทรรศการของคุณ	3.70	0.85	11
2.1	พอใจกับป้ายอธิบาย ป้ายแสดงข้อมูล และการนำเสนอ นิทรรศการ	3.60	0.90	15
2.2	องค์ประกอบเชิงโต้ตอบและโอกาสในการมีส่วนร่วมคือสิ่งดึงดูดใจฉัน	4.05	0.75	5
2.3	ชื่นชอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือองค์ประกอบทางเทคโนโลยีในพิพิธภัณฑ์	4.10	0.5	4
2.4	พอใจมากกับการออกแบบพื้นที่และการจัดวางผังของนิทรรศการ	3.65	0.90	13
3.1	งานศิลปะเหล่านี้ทำให้ฉันคิดถึงมัน	3.60	0.85	17
3.2	กิจกรรมนิทรรศการเหล่านี้เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของเมืองฉินหวงเต่า	3.60	0.90	16
3.3	การชมผลงานนิทรรศการทำให้ฉันสนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองฉินหวงเต่า	3.55	0.90	18
3.4	การชมนิทรรศการทำให้ฉันอยากเรียนศิลปะ	3.55	0.80	19
4.1	ฉันจะใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อแบ่งปันประสบการณ์	3.90	0.80	7
4.2	ฉันจะซื้อผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์	3.55	0.95	20
4.3	นิทรรศการและเวิร์กช็อปปกติในพิพิธภัณฑ์ทำให้ฉันเต็มใจที่จะมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มากขึ้น	4.15	0.70	2

4.4	ฉันจะแนะนำให้เพื่อนและครอบครัวมาชมนิทรรศการ	4.20	0.75	1
5.1	ความนิยมของพิพิธภัณฑ์เมืองฉินหวงเต่าดึงดูดให้ฉันมาชมนิทรรศการ	3.75	0.85	10
5.2	รูปแบบศิลปะร่วมสมัยคือสิ่งที่ดึงดูดให้ฉันมาชมนิทรรศการ	3.95	0.80	6
5.3	ฉันคิดว่าพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่าสามารถแสดงลักษณะทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี	3.60	0.90	14
5.4	การเยี่ยมชมครั้งนี้ทำให้ฉันเข้าใจศิลปะร่วมสมัยมากขึ้น	3.65	0.83	12

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการจัดการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้บริบทของศิลปะร่วมสมัยในเมืองฉินหวงเต่า และวิเคราะห์บทบาททางวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจของพิพิธภัณฑ์แก้วภายใต้บริบทของศิลปะร่วมสมัย และอาคารในเมืองเก่าฉินหวงเต่า และศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ อย่างครอบคลุมบนพื้นฐานของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของศิลปะร่วมสมัย เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมของเมือง เพื่อพัฒนาการจัดการศิลปะร่วมสมัยภายใต้บริบทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยอาศัยผลการวิจัยข้อมูลที่มีอยู่ รวมถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนา งานศิลปะร่วมสมัย โดยทีมผู้บริหารนิทรรศการศิลปะของพิพิธภัณฑ์แก้วฉินหวงเต่า ร่วมมือกับภัณฑารักษ์ เลือกรหัส ทิศทาง และศิลปินที่จะเข้าร่วมนิทรรศการ เพื่อให้นิทรรศการมีความหลากหลาย มีผลงานศิลปะที่เป็นนวัตกรรมในช่วงเวลานั้น ๆ พิพิธภัณฑ์ได้ทำกิจกรรมร่วมกับศิลปินร่วมสมัยอย่างแข็งขันเพื่อสนับสนุนผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน และเป็นเวทีสำหรับการนำเสนอผลงาน อาจารย์ถึงการสนทนากับศิลปิน เวิร์กช็อปเชิงสร้างสรรค์ การร่วมกันกำหนดหัวข้อของนิทรรศการ การออกแบบพื้นที่นิทรรศการ แบบหลายระดับจะรวมถึงศิลปะการจัดวาง องค์ประกอบเชิงโต้ตอบ และการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล องค์ประกอบดิจิทัล เช่น ความเป็นจริงเสมือน (VR) ศิลปะเชิงโต้ตอบ เพื่อจัดแสดงงานศิลปะร่วมสมัยและนิทรรศการออนไลน์ ทำให้ผู้มาเยี่ยมชมได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่ดีและตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน เพื่อถ่ายทอดข้อมูลนิทรรศการ และวัฒนธรรมเมืองสู่ผู้เยี่ยมชมในวงกว้างผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ การได้รับความร่วมมือจากชุมชน จะส่งผลให้นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและสร้างนิทรรศการที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับการท่องเที่ยว และขับเคลื่อน การเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลนิทรรศการ และวัฒนธรรมเมืองสู่ผู้เยี่ยมชมในวงกว้างผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ การได้รับความร่วมมือจากชุมชน จะส่งผลให้นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและสร้างนิทรรศการที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับการท่องเที่ยว สามารถขับเคลื่อนกลยุทธ์และการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จะต้องมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในพิพิธภัณฑ์ ให้เหมาะสมปรับปรุงกลยุทธ์การจัดการ เพิ่มประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของเมืองฉินหวงเต่าให้กับผู้เยี่ยมชม ขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

กำหนดกลยุทธ์ส่งเสริมความสัมพันธ์การท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของชุมชน ให้เติบโต และถ่ายทอดข้อมูลนิทรรศการ และวัฒนธรรมเมืองสู่ผู้เยี่ยมชมในวงกว้างผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ จะส่งผลให้นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและสร้างนิทรรศการที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของภูมิภาค

เอกสารอ้างอิง

- Abouelmagd, D.&. (2022). *Cultural Heritage and Sustainable Urban Development: the Case of Port Said city in Egypt*. Cogent Social Sciences , 1-29.
- Huang Jun. (2017). *Government and the art market* [N]. 21st Century Business Herald.
- Liu, Chun, Liu Chun. (1999). *Zhongguo qianwei yishu Chinese avant-garde art [Avant Gard Art in China]*. Tianjin: Baihua Wenyi Publication.
- Liu, Louise. (2018). "Then and Now: Port Scenes in China Trade Paintings." Sotheby, *online*. August 6, 2023, <https://www.sothebys.com/en/articles/then-and-now-port-scenes-in-china-trade-paintings>.
- Lu, Peng Lu Peng, (2013). *Zhongguo dangdai meishu shi History of Chinese Contemporary Art [Contemporary Art history in China]*. "Chinese Art Education Encyclopedia" Fine Art Series. Hangzhou: China Academy of Art Press.